

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 542/2014-25

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 18. septembra 2014 v senáte zloženom z predsedu Lajosa Mészárosa (sudca spravodajca), zo sudkyne Ľudmily Gajdošíkovej a sudcu Sergeja Kohuta predbežne prerokoval sťažnosť M. K., zastúpeného Advokátskou kanceláriou TIMAR & partners, s. r. o., Štúrova 42, Šaľa, vo veci namietaného porušenia čl. 17 ods. 1, 2 a 5 Ústavy Slovenskej republiky a čl. 5 ods. 1, 3 a 4 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd uznesením Okresného súdu Trnava sp. zn. Tp 52/2014 z 11. mája 2014 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trnave pod sp. zn. 6 Tpo 27/2014 z 15. mája 2014 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť M. K. o d m i e t a .

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 8. júla 2014 doručená sťažnosť M. K. (ďalej len „sťažovateľ“) vo veci namietaného porušenia čl. 17 ods. 1, 2 a 5 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a čl. 5 ods. 1, 3 a 4 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) uznesením Okresného súdu Trnava (ďalej len „okresný súd“) sp. zn. Tp 52/2014 z 11. mája 2014 v spojení

s uznesením Krajského súdu v Trnave (ďalej len „krajský súd“) pod sp. zn. 6 Tpo 27/2014 z 15. mája 2014. Sťažnosť bola odovzdaná na poštovú prepravu 4. júla 2014.

Zo sťažnosti, z pripojených listinných dôkazov, ako aj zo spisu okresného súdu sp. zn. Tp 52/2014, ktorý si ústavný súd zadovážil, vyplýva, že uznesením okresného súdu sp. zn. Tp 52/2014 z 11. mája 2014 v spojení s uznesením krajského súdu sp. zn. 6 Tpo 27/2014 z 15. mája 2014 bol sťažovateľ vzatý do väzby, a to spolu s dvoma ďalšími spoluobvinenými osobami J. G. a M. K. Sťažovateľ je obvinený zo zločinu krádeže podľa § 212 Trestného zákona, a to za viacero prípadov krádeže bankomatov na území Rakúskej republiky. Pritom je súbežne stíhaný aj za viaceré prípady krádeže bankomatov na území Slovenskej republiky, ktoré však nemožno považovať za jeden skutok s krádežami bankomatov v Rakúsku, a to vzhľadom na ustanovenie § 122 ods. 10 Trestného zákona, podľa ktorého nemôže ísť o pokračovací trestný čin vo vzťahu k čiastkovým útokom spáchaným mimo územia Slovenskej republiky. V trestnej veci vedenej pre krádeže bankomatov na Slovensku bol sťažovateľ vo väzbe viac ako 3 roky a ani nie 2 dni po prepustení z väzby bol znova vzatý do väzby už uvedenými právoplatnými uzneseniami.

Sťažovateľ považuje svoje opätovné vzatie do väzby za porušenie označených práv. Vychádza pritom z judikatúry a poukazuje najmä na nález ústavného súdu sp. zn. I. ÚS 281/2012. Ide o problematiku prekročenia zákonom prípustnej lehoty väzby v rámci mnohosti trestnej činnosti v prípadoch spoločného konania za viac skutkov, keď jedna z trestných vecí bola vylúčená na samostatné konanie a neskôr bola použitá na vzatie obvineného do väzby.

Sťažovateľ žiada vydať tento nález:

„1. Krajský súd v Trnave v konaní vedenom pod sp.zn. 6 Tpo/27/2014 uznesením zo dňa 15.5.2014 a Okresný súd Trnava v konaní vedenom pod sp. zn. Tp/52/2014 uznesením zo dňa 11.5.2014 porušil základné právo sťažovateľa M. K. na osobnú slobodu podľa čl. 17 ods. 1, 2 a 5 Ústavy Slovenskej republiky, ako aj právo na slobodu podľa čl. 5 ods. 1, ods. 3 a 4 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.

2. *Uznesenie Krajského súdu v Trnave zo dňa 15.5.2014, sp. zn. 6 Tpo/27/2014 a uznesenie Okresného súdu Trnava zo dňa 11.5.2014, sp. zn. Tp/52/2014 sa zrušujú.*

3. *Sťažovateľovi M. K. priznáva náhradu trov právneho zastúpenia v sume 337,38 € (...), ktoré je Krajský súd v Bratislave (zrejme má byť Krajský súd v Trnave, pozn.) povinný vyplatiť na účet Advokátskej kancelárie TIMAR & partners, s.r.o., so sídlom Štúrova 42, 927 01 Šaľa, do jedného mesiaca od právoplatnosti tohto nálezu.“*

Zo spisu okresného súdu sp. zn. Tp 52/2014, ktorý si ústavný súd zadovážil, vyplýva, že sťažovateľ a jeho obhajkyňa hneď po vyhlásení uznesenia okresného súdu z 11. mája 2014 o vzatí sťažovateľa do väzby oznámili, že podávajú proti uzneseniu sťažnosť, a to bez uvedenia akýchkoľvek dôvodov. K podaniu písomných dôvodov sťažnosti nedošlo.

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľov. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na ktorých prerokovanie nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, návrhy podané oneskorene, ako aj návrhy zjavne neopodstatnené môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania.

Na rozhodnutie o tej časti sťažnosti, ktorá smeruje proti konaniu vedenému okresným súdom pod sp. zn. Tp 52/2014, nie je daná právomoc ústavného súdu.

Ako to vyplýva z citovaného čl. 127 ods. 1 ústavy, právomoc ústavného súdu poskytovať ochranu základným právam a slobodám je daná iba subsidiárne, teda len vtedy, keď o ochrane týchto práv a slobôd nerozhodujú všeobecné súdy.

Proti uzneseniu okresného súdu sp. zn. Tp 52/2014 z 11. mája 2014 bola prípustná sťažnosť ako riadny opravný prostriedok, a preto právomoc poskytnúť ochranu označeným právam sťažovateľa mal krajský súd v rámci opravného konania. Tým je zároveň v uvedenej časti vylúčená právomoc ústavného súdu.

Odlišná je situácia týkajúca sa tej časti sťažnosti, ktorá smeruje proti konaniu vedenému krajským súdom pod sp. zn. 6 Tpo 27/2014. Túto časť sťažnosti treba považovať za neprípustnú.

Podľa § 53 ods. 1 zákona o ústavnom súde sťažnosť nie je prípustná, ak sťažovateľ nevyčerpal opravné prostriedky alebo iné právne prostriedky, ktoré mu zákon na ochranu jeho základných práv alebo slobôd účinne poskytuje a na ktorých použitie je sťažovateľ oprávnený podľa osobitných predpisov.

Podľa § 53 ods. 2 zákona o ústavnom súde ústavný súd neodmietne prijatie sťažnosti, aj keď sa nespĺnila podmienka podľa odseku 1, ak sťažovateľ preukáže, že túto podmienku nespĺnil z dôvodov hodných osobitného zreteľa.

Z pohľadu ústavného súdu treba konštatovať, že sťažovateľ síce (formálne vzaté) možnosť podania sťažnosti ako riadneho opravného prostriedku proti uzneseniu okresného súdu využil, avšak nijaké konkrétne dôvody sťažnosti, ktorými by reagoval na argumentáciu okresného súdu, nepredložil, a to ani osobne, ale ani prostredníctvom svojej obhajkyne.

Uvedený postup sťažovateľa znamená, že z materiálneho hľadiska možnosť brániť sa v opravnom konaní dostatočným spôsobom nevyužil, čo zakladá neprípustnosť sťažnosti. Treba tiež dodať, že sťažovateľ ani len netvrdil (tým menej preukazoval), že v sťažnosti podanej proti uzneseniu okresného súdu svoju zásadnú námietku neuviedol z dôvodov hodných osobitného zreteľa. Preto ani neprichádzal do úvahy prípadný možný postup ústavného súdu v zmysle § 53 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Berúc do úvahy uvedené skutočnosti, ústavný súd rozhodol podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde tak, ako to vyplýva z výroku tohto uznesenia.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 18. septembra 2014